

АРХИПЕНКО, АРТИСТ-РІЗЬБАР СВІТОВОЇ СЛАВИ, ЗДОБУВАЄ НОВІ ЛАВРИ

НЬО ЙОРК. — Олександр Архипенко, українським родом з Київщини, артист-різьбар, якого імя добре відоме в цілій артистичній світі, здобуває і в Америці з кожним роком чимраз більші лаври. Вистава його найновіших образів, різьб і нарисів стрімко підіймає з назвичайно прихильною американською критикою. Дуже високо поставив Архипенка як на скарби оригінального й геніального артиста, Едвард Оден Дівелс, артистичний критик найбільшої нью-йоркської газети, „Ди Нью-Йорк Таймс“.

Вистава, яка відбувається в Нью-Йорку в „Джан Телеріс“, потраєва ще яких два тижні.

ПОБАЧИМО „ЗАГУБЛЕНУ КОМЕТУ“.
ВІП'ЄМС БЕРІ (Восконсин). — В перших двох тижнях листопада побачимо комету, яка появилася в 1866 р., а по якій слід загинути, бо за її бігом астрономи не були в силі слідити.

Заповідають, що комету тут будемо бачити в часі, коли з небозводу спадатимуть „огні“, себто метеори Леоніда. Оце прекрасне видовище буде можна оглядати ночами між 15 і 17 листопада.

ТВЕРДЯТЬ, ЩО ІДЕ ДО ЛІПШОГО.
ВАШІНГТОН. — „Сентрел Бенкінг“ енд Індустріел Коміті“ оголошує звіт, з якого виходить, що країна підноситься бізнесово згідно з тим планом, який опрацьовано в серпні.

985,934 ЖЕРТВ БЕЗРОБІТТЯ В ОДНІЙ ТІЛЬКІ НЬО ЙОРКУ.

НЬО ЙОРК. — Урядуючий мейор Мек Кі подає, що перепис безробітних міста Нью-Йорку, який дійсно закінчено, виказує, що треба дати допомогу 985,934 особам, котрі знайшлися в нужді через безробіття.

РУЗВЕЛТ ЗАЧИСЛЯЄ СЕБЕ ДО ПРОГРЕСИВНИХ.
ГРОТОН (Месечусетс). — Губернор Рузвелт видає „Гротон Сміт“, яку він покинув у 1900 році, а при тій нагоді, говорячи про політику, заявив, що тепер настали нові часи і треба нових метод, бо є нові потреби. Кажуть, що він хотів тим дати до пізнання, що його треба зачислити до прогресивних.

ДЕМОКРАТИ В НЬО ЙОРКУ ПЕВНІ ПОБІДИ.
НЬО ЙОРК. — Тамані Гол уже затирає руки і твердить, що Лімен вийде губернатором, О'Браєн мейором, а Рузвелт президентом держави. Рахують, що в Нью-Йорку всі три кандидати вийдуть подавляючою більшістю голосів.

ГУВЕР ГОВОРИТИМЕ ДО САМИХ ВИБОРІВ.
ВАШІНГТОН. — Президент Гувер не спічне ні одного дня аж до дня виборів. Буде їздити по різних містах і щоденно говорити, щоби в останній хвилі поправити вигляди на республіканську перемогу.

260,000 ЛЮДЕЙ ПРИ БУДОВАХ ДОРІГ І МОСТІВ.
ВАШІНГТОН. — „Юнайтед Стейтс Емплоймент Сервіс“ подає, що при будові мостів і доріг є зайнятих у 33 стейтах понад 260,000 робітників.

КАЖЕ, ЩО БАНКІРИ ПРАВЛЯТЬ НЬО ЙОРКОМ.
НЬО ЙОРК. — Моріс Гіквіт, соціалістичний кандидат на мейора Нью-Йорку, каже, що містом правлять банкіри в такий самий диктаторський спосіб, як правлять Московю червоні диктатори. Заповідає, що як його вберуть мейором, то він звільнить місто від влади грабінників-банкірів.

ОБЖАЛЮЄ СЕКРЕТАРЯ ХЛІВОРОБСТВА ЗА СПАД ЦІН НА ПШЕНИЦЮ.
НЬО ЙОРК. — Сенатор Пітмен з Невади твердить, що катастрофічний спад цін на пшеницю спричинив Артур Гайд, секретар хліборобства, бо він зніс обмеження щодо збіжжової спекуляції на шікагівській біржі, які заведено в 1922 році.

ПРИБУВ ХОР МАЛИХ ХЛОПЧИКІВ З ВІДНЯ.
НЬО ЙОРК. — З Відня приїхали 22 хлопці, у віці від 9 до 12 років, котрі відбудуть по цілій Америці 3-місячне концертне турне. Належать вони до хору, який має славу традицію та довгу історію, бо заложено його ще в 1498 р. декретом Цісаря Максиміліана. Хор прибув у товаристві священника й фершалки (норжки).

ЖИДИ ЖЕРТВУЮТЬ, НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА КРИЗУ.
НЬО ЙОРК. — В перших двох тижнях кампанії за збірку \$3,923,000 зібрали жиди \$359,000. Гроші ті потрібні на вдержання 91 гуманітарних живих установ.

ЧЕСНИЙ ВІЗНИК.
НЬО ЙОРК. — Місіс Сполдінг забула в таксіві торбинку з дорожніцями вартості \$10,000. Та заки завважила втрату, вже згодилася чесний візник Гери Кімел зворотом згуби. Кімеля добре нагороджено, але заборонено йому признатися до цього.

САМІ НЕВДАЧІ.
НЬО ЙОРК. — Аж 83% штук, які виставлено минулого року на Бродвею були цілковито фінансово невдачею.

ОЛЕСЬ. ЯКА КРАСА — ВІДРОДЖЕННЯ КРАЇНИ!

Яка краса — відродження країни!
Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів,
Мовчали десь святи під поволою руїн,
І журно дзвонив старий по мертвою гулі.

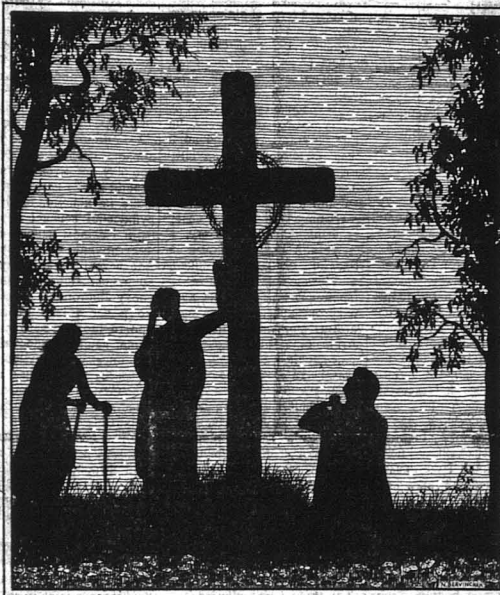
Коли відплівся злязався мій шален,
Як буря, все жме стопила, пройшла, —
І ось — дивись: в руках замаяли знамена
І гниа побді стіла невольна сторона.

ОЛЕСЬ. WHAT CHARM—A NATION'S RESURRECTION

What charm lies in a nation's resurrection!
A year, a day ago was heard the slaves' lament;
The saints of past were silent in inaction
And woefully the aged bell the air did rent.

When all at once a wave of might swept over—
Just like storm it gripped and then embraced all life,
And lo! The hands are holding on to banners
And victory is sung where servitude was rife.

Translated by Waldimir Semenyuk.

С. М. НАША ШАНА ГЕРОЯМ.

Ходім на майдан,
Ходім усі,
Де хресті похилі
Стоять мов старі.
Багато їх в нас, як, багато,
Ой, щоби ми знали у віплату?
І що, спільного віплату?

Які дамо жертви
В примку до тх.
Що пішли умерти
У боків там?
Яку ми подяку складаємо?
Який їм покаяв приносимо?
Яка наша шана для них?...

Віпши ми лаврові
І жалієний спін:
Горачі промови
Всіх крики: і боля
Скадамо, все вісрічно,
А ворог змушується віпнати.
Наша треба наших шани спін!

Віпши ми героїв
Холодні спінні
І до мого Герою
З плаччю не їм;
З думи речі печаль ми відіпнимо.
І залі ми могола не дїпнимо,
А пометою серця заліпнимо!

БОГДАН ЛЕВКІЙ. ДВА ГОЛОСИ.

Борчим покляв вірний
Буде в нас той,
Як з мистим сумнієм
Спитаємо всі:
„Ах, сіділки я сам віддал чину
За себе, свій народ, Вкраїну
І за самостійність її?“

ГОЛОС ЗВІРНИ:
„Ломить підземний стон?
„Ломить кордон! Ломить кордон!“

Ломить кордон!... Хто каже це?
То вітер шовх тече несе,
Який кордон? Чи Сян, чи Прут —
Наші асоді дїм, де теплий кут.

„Чи тут, чи там! Прашов як від —
Паня вторю, бідиота вала.
Наше все одно, багнет, чи кинут,
Наш асоді залі, і там і тут.

Наше все одно, чи Сян, чи Дніп,
Де ступиш, там той кордон.
Кордон до шисти і добри —
Яких там ще кордонів гра?

ГОЛОС НАДІ: А я вам кажу: дїнь іає, Іає така година, Коли ні тут, ні там, ніає Кордонів живих не буде, Лїни даль, далека, синя, А в нам кажу: близький час І хилиа недалек, Що буря зрїється нараз, Згустить і зміпне нас І зблєзика і здалек.

„То каже вам, що все одно,
Де жини, як дїмнрати,
Той чини нас в бою на дїно,
Той нам дїє без дїно судно
І каже кермувати.

І ч в нам кажу: майте слух
І позір тому дайте,
Що нам говорить Бог Дїх
Про близьку хилиа заверу,
І хилиа той чинїте!

Я вларити нам шїраемий дївї
І сурин зяпосюсть,
То дїм: туди, де кинче — Віп
Через кордоні, геть на Дїп!
Наші кости предїкї проста.

Не підем ми, приїдути ВОНИ,
Таке жїє в свій право.
Як стає гартується в огні,
Так ти нас, Воле, розогни,
Веди, веди нас своєю.

КРІВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ В ЛОНДОНІ

ТИСЯЧІ БЕЗРОБІТНИХ СТАРАЛИСЯ НАПАСТИ НА КОРОЛІВСЬКУ ПАЛАТУ.

ЛОНДОН (Англія). — Число демонстрантів-безробітних та їх прихильників у Лондоні все збільшується. Свіжі групи безробітних прибувають з різних сторін. В багатьох дільницях столиці відбуваються віча безробітних, на яких промови, в більшості комуністи, закликають безробітних до погромів та нападів на крамниці, каварни та різні установи й урядові інституції. Вся Лондонська поліція змобілізована й старається охоронити від нападу публічні й державні установи та більші крамниці й інші підприємства.

Величезні натовпи безробітних, підбуджувані спеціальними агітаторами, що все кричали „повибивайте вікна в палаті!“ — старалися дістатися до королівської палати Букінгемської та Вестмінстерської. Сильні відділи пішої та кінної поліції з великим трудом оборонили палату від нападу демонстрантів і трохи відперли їх від палат. Поліції довелось пускати в рух свої тяжкі поліційні палки, розбиваючи ними голови демонстрантів. Демонстранти в свою чергу відпалували поліції каміннями та палками. З обох сторін розбито багато голів та покалічено людей в інших місцях.

В багатьох склепах, установах і різних підприємствах безробітні повибивали вікна й порobili різні uszkodження. Їх лідери кажуть, що безробітні не покинуть Лондону, поки уряд не зробить реальних заходів, які задовольнять їх. Поліція сподівається дальших заворушень і готується до втихомирення їх. Уряд і члени парламенту відбувають наради, стараючися знайти спосіб заспокоєння безробітних, щоб задовольнити їх вимоги в міру державних можливостей.

СТАЛІН РОЗПРАВЛЯЄТЬСЯ З ПРОТИВНИКАМИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — З Москви приходять відомості, що Сталін далі розправляється зі своїми партійними товаришами противниками. Після арешту й висилки на Сибір Угланова, Каменева, Зіновєва та інших визначних партійно-опозиціонерів, з наказу Сталіна арештовано ще 800 партійців за опозицію й вислано їх на заслання, або посаджено до в'язниць.

Сталін усе збільшує переслідування своїх партійних товаришів, які допустилися в партії критики його діяльності. Своїм поступованням Сталін остаточно знищив партійне життя, а натовісць утворив групу, яка складається з членів, котрі мають покійно виконувати його диктаторську волю.

НІМЕЧЧИНА ЗМУЧИЛАСЯ ВИБОРАМИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Чергові вибори до німецького парламенту не викликають заінтересування в ширших колах громадянства. Всі привикли до того, що німецький уряд розв'язує кожний небажаний для нього парламент, а тому годі надіятися від парламенту чогось нового. Лідери партій та кандидати на посади старались своїми агітаційними промовами піднести заінтересованість виборцями серед ширших кол горожан, але їм не вдалося.

Ліше комуністи та гітлерівці не перестають вести своєї кривавої „передвиборчої агітації“, урядуючи криваві бійки між собою. Останньої неділі в Тамбурі підчас такої сутинки вбито одного комуніста, тяжко поранено 37 гітлерівців, а також кілька соціалістів та комуністів.

НА ПЕРЕДОДНІ ВЕЛИЧЕЗНОГО СТРАЙКУ ТКАЧІВ.

МАНЧЕСТЕР (Англія). — Англійська ткацька промисловість знов опинилася під загрозою страйку. 170,000 місцевих ткачів та більше як 30,000 а Кардурм готові розпочати новий страйк. Щойно недавно закінчився їх страйк прийняттям зменшеної платні за роботу.

Тепер ткачі стараються змінити ті умови на свою користь. Підприємці мабуть не підуть на уступки, а в англійській ткацькій промисловості знов пічнється засіяні та безробіття.

МАСОВІ АРЕШТИ КОМУНІСТІВ.

СОФІЯ (Болгарія). — Після комуністичної демонстрації в парламенті поліція почала масові траси в помешканнях підозрілих у комуністичній діяльності. Вже арештовано 150 комуністів, а між ними й кілька послів, що робили демонстрацію в парламенті. Конгрес комуністичної партії поліція не дозволила, оточивши помешкання, в якому він має відбутись. Дехто старався силою дістатися до помешкання, але не зміг проломити кордону поліції. Сподіваючися заборони легального існування комуністичної партії в Болгарії.

ІРЛАНДСЬКІ ФРАКШІ Б'ЮТЬСЯ МІЖ СОБОЮ.

ДУБЛІН (Ірландія). — Відбулася кривава бійка між прихильниками крайньої політики. Де Валерія та сторонники більш поміркованої політики. Поліція, розганяючи бійку, пустила в рух свої палки, поранивши ними кільком особам голови. Одного з учасників бійки хтось поранив у ногу.

В ЛИСТОПАДОВУ НІЧ 1918 РОКУ

Це була осінь року 1918. По ньому моєї відпустки скінчилися, і я не знав, що дальше робити. Хотів я про положення тодішньої Австрії дещо знав, то всеж такі журнальські обов'язки казали мені вертатися до свого відділу. Та рознеслася чутка, в моїй місцевості, що в поблизуком селі містяться районова команда і що як командою продовжує відпустку. Тому я рішив скористати з такої великої добродушності місцевої команди і пішов прохати продовження відпустки. Як я прийшов до команди, то побачив, що старшини були дуже схвилювані і поденервовані. Там мені заявили, що можу сидіти в дома скільки хочеш без жадного позволення. Це, вже було ясно, що Австрія вже в передсмертній агонії і тому треба було взятися негайно до праці, щоб використати ситуацію.

Вже на другий день нас кілька мали всі інструкції, що дальше робити. Негайно я пішов до кількох хлопців, які були на відпустці, а між ними були двоє Усусів (Українських Січових Стрільців). Кожному сказано і то довірливо, що в годині 2 попінові має кожний з них явитися в одній порожній салі, де міститься фабрика килимів, якої власником був один заслужений наш громадянин. Дальше строго наказано, щоб ніхто нікому нічого не сказав, що ми маємо вночі "райдеву", щоб наш план не викрився. Хочу зазначити, що постерунок жандармерії досі правильно функціонував, як також інші уряди, а рівнож був один малий відділ австрійського війська.

Решта дня минула мені дуже нетерпеливо, а вже лівноч ніяк не можна було віджитися. Тому я коло години 12 подався на означене місце, де за хвилину майже всі зібралися, бо кожний хотів скорше прийти і забратися до такого-велького діла. Перш усього заведено нам, що Австрія розпадається і ми вже більше не є жовнірами Австрії, а стрільцями Української Держави. Рано маємо перебраться і роззброїти жандармерію і військовий відділ, як також перебраться інші місцеві відділи. Рівнож зараз в нас вислано кількох до села Красного, де був магазин зі зброєю, щоб зараз, у порозу-

мінно з найшим з сета, забрати цей магазин. Ми всі поїздили, сечас австрійські підданці на шапках, а попірнали сично-жовті. В одній хвилині ми відпустили, що вже більше до Австрії не належимо.

По хвилі діяли пани бо-товий. Ми, коло 10 осіб, мали роззброїти жандармерію і відділ війська, а було в нас лише два револьвери. Однак ми були паними ситуації і були певні, що на нашій землі мороти зладуться нам і без зброї.

Вже в гурті, по довгим ожиданням, нарешті двідалися до марчаного ранку, сечто невіді, 2 листопада. Нас кількох удалися до жандармерії. Як ми ввійшли до середини, заявили австрійським жандармерам, що ми в імені Української Республіки перебіраємо всю владу, як також всю зброю, яку вони мають. Жандарми були заскочені цено по-дією і передали все без жалого спротиву в наші руки.

Перший крок вже був зроблений і зараз по цьому роззброєно відділ війська і рівнож сказано їм це саме. Жовніри з відділу разо здали всю зброю і були раді, що нарешті можуть вернутися до своїх родинних місцевостей.

Після цього перебрано місцеві уряди, як суд, уряд податковий і інші публичні установи. Тим започатковано вже владу Української Держави. Коло постерунок поставлено сторожу, одного з наших стрільців.

Рано, коло 8-мої години, як місцеві жителі Львова, як звичайно в неділі, почали йти до церкви на богослуження та зі здивуванням споглядали на сично-жовтий прапор на місцевому судовому будинку. Тоді доперва довідалися, що вони вже більше не є горожанами Австрії, а вільні горожанами Української Народної Республіки.

Юліан Баранок,
Нварк, Н. Д.ж.

МІТІНГ ВІДДІЛІВ У.Н.СОРЗА

НО ПОРК. Н. Н. Відділ 204 військовий сечас, що місяць збори відбуваються в черет, 3 листопада, в годині 8:30 ввечір, в У. Н. Р. Клубі, № 3. Марс 15. На зборох поіли бжучи справу було пояснена я роздана чечам нашішних з головною канцелярією У. Н. С. каток візнос переделати старш чечів до нового роду обещечення. Тому є обов'язком кожного чечів явитися на зборох з собою. — М. Воробець, пресид, М. Бавіава, секр.

"Сира Природа"
мало Коли є ЛАГІДНА

МОРСЬКИЙ ВОВК

"Сира Природа" — зображення відомим художником, Н. С. Велетом... що був натхненний жорстокими нападками ослабленого Кіприти Йосифа на золотом намітаний ссинар судія (1896); від звичайного страхотам на водних шляхах Еспері. "Сира Природа Мало Коли є Ладігна" — а сирій потіон не має місця в сигаретках.

В Локкіс нема сирого тютюну — тому вони такі лагідні

Ми купуємо найкращі, дійсно найкращі роди тютюну в світі — але це не пояснює, чому люди вважали всюди Локкі Страйк найбільш лагідною сигареткою. Фактом є, що ми ніколи не забуваємо отой правди що "Сира Природа Мало Коли є Ладігна" — отже цей гарний тютюн, коли він від-

повідно назрів і злагіднів, уліпшується відтак тии Локкі Страйк процесом чичення, що його означено словами — "Вони є праненні". Ось чому люди в конній місті, місточку і оселі кажуть, що Локкі є така ладігна сигаретка. **"It's toasted"** Ота пача лагідних Локкі

— Майже що дня мусить у-чидель бити тебе, а ти же го-вориш, що справляєш йому праніємисті?

— Певно, бо він радо бе.

БАТЬКО ВІЗНІВ ДОНЬКУ.

На полонію коло Ворхоти арештовано селянина Івана Баюрака, що десять років вівзвинув 15-літню доньку в стаїній. Баюрака приловили на педоз-

воленому полюванні в державних лісах. Коли прийшов до нього поліцей, щоб переверстити ревізію, почув у стаїній дий голос. Зайшов туди і по-

бачив на барозі дівчину, ви-хдхулу на містка. Показалося, що вона божсвільна і батько вівзвинув її, не знаючи, що з нею робити.

і відшукався зі мною і так я вийшов з касарні.

На вулиці була тишина. Я йшов один.

Я вноч у своїй кімнаті. Вже й минуло по 12 годині. Не знаю що з собою робити, бо роззброєно моего відділу мало часу аж у 1-шій годині. Тут до провінторій канцелярії я беру телефон та хочу по-розумітися з моїм товаришем, вхажмером Яйвом. Подаю аркушах телефону.

На приказ пана команданта Несторича всі комісаріати і вхажмери мають наркувати в годині 2 по пінові з половиною людей до головної касарні. Казимірівська 30. Всі постеруки з вулиці постануть.

За 5 минут розійшлися пир-казери по всіх комісаріатах і вхажмерам. Я тільки повідомив Горощевський комісаріат, а звідтам розіслано його теле-фонічно до всіх частин, що були під командою відділу по-ліції у Львові. Мій був 5 ко-мисаріати і 15 вхажмерів, не висланою дирекції поліції, що мала 50 канцелярських сил і коло 100 детективів.

Початки роззброєння відділу поліції.

По яких трох минутх опсу-маю канцелярію, йду в незна-мий кут і перетинаю посто-ліями доріж. Доріж перетинаю в укритій місці, щоб не-вироз не знавша, а ми могли застрелити.

Задзвез мені, що маю крила, а не ноги під собою. Що мину-ти ішла думка надходити. Контролюю свої думки холо-докровно. Голодинка не вину-скає з очей і все щось хоче робити. Година пів до першої. Було по кімнатах і будку б моїх найвірніших товаришів. Гово-рять до них, щоб зібралися і прийшли до моєї кімнати. За яких 5 минут вже прийшли. Я заставив вікно-декою замкнув двері на ключ, поставив на сті-лтру руму і перекручу.

Товариші витріпили на мене очі і говорять між собою, що наш Ф. задзвезає зачинає ду-рину. Я звернувся до них з у-сміхом. Був чарку, наливаво і кажу: "Дай Боже здоров'я, що ми, Українці, дочекаємося до великої рійшової хвилі, се-ред темної ночі, 4-го листо-пада". Як звичайно, військові товариші відповіли: "Ну, ну, та дай Боже!". Кожний ви-тис, перекрутив і всі звернули-ся до мене: "Ну, Ф., роз-кажи дещо більше". Я почав говорити так, як дійсно було на-тих нарадах і додав, що як ми цього не зробимо цієї но-чі, то Ліхви зробить таке в-деш.

Товариші зворушилися-тая казуть: "Ну, то побачимо, хто кого роззброїть". Започав розмова щодо нашого відділу як його найбільше роззброїти. Всі динимся на годинник. За-діл минути 1-ша година. "Вже дзе Усусів (дуть)", кажу. На-раз в кімнаті повстала тишина, яка тривала 5 минут. Вже було

дирекція записничка 25, дирек-ція (вахмайстер) говорити, що щось йому невисно, щодо того, що я їм говорю. Ми за-чали дай радити і так до го-дини другої, а Усусів не бу-ти. Та зараз почули ми брень-кі шабел і давники телефонні. Говорить тов. Голок. Коман-дант Несторич не чується. На інспекції касарні чується, що якийсь крик. Витілає, що вже прийшли всі офіцери з нашого відділу. Давники те-лефонно безперестанно доз-воляють, але розмови ніякої не-чуті. З комісаріатів надходять повідомлення. Командант Несторо-вич кричить до верхових коман-дових пошлювачів: і питається, хто їм дав приказ вертатися до касарні.

Хтось з варті каже коман-дантові по польськи, що був такий циркуляр, телефонний приказ команданта відділу.

Нараз чечую переразівати голос команданта: "Аларм!" По-схолах чуті страшний гуркіт і до яких 5 минут вже сформу-валася служба на збірній полі-ції коло касарні. Мої това-риші зворушилися. Питаються, одиці директору, що нам робити? — Нас всіх витріпали, як тільки заступили у пій кі-мнати, коли ми зійшли надолу-но. А, що в місті діється, не-знаємо нічого.

Зі збірної площі чути то-чалося, як диниться служба: На-дальша Команда 50 чоловік, Галтєваха 50, Намісничтво 50, дирекція скрабу 50, Команда міста 50, дирекція поліції 50,

браму, щоб стріляти ввійшли гуском, одні від-но до другого на 3 кроки, і були го-тільки вийшла перша варт з то-ді до стрілу. Командант по-казавши на вулицю, що ми по-ділині звертається до мене з за-читом (в чеській мові), що то "Гальтє Керт ай!" Я крикнув "Гальтє Усусів!" Товариші зіс-талися нагори, а я пішов на-долу до головної брами і побачив — Державне Укра-їнське військо!

Пристає до мене молодий хоружий і питається: "Чи то-й, тов. Ф.?"

"Так, пав хоружий", відпо-відаю, — зараз дайте 5 стріль-ців на III поверх до тов. Го-люка; там є зброя й амуниція. На третій поверх не вильно ві-дого пугисти ні з жовнірів, ні з поліції. Коло брами остате-ського заступника. Я замкнув браму і ми обидва підемо до команданта.

"Зі мною п'ять стрільців, а решта йдешть за бра-мою!" — приказ хоружий. Приходимо на касерніспек-цію, де знаходяться всі по-ліційні офіцери. Хоружий гово-рить до команданта: "В імені Української Національної Ра-ди і Корпусу Українських Стрільців місте Львова, що рі-шили на таких нарадах — роззброїти гарнизон австрій-ської армії міста Львова". Ко-мандант відповів хоружому, що не розумію добре по укра-їнськи. Офіцери почали роз-ходитися й думали втікати з касарні, але дзеї встали були рі-шучі.

Хоружий сказав мені від-и: "Всі офіцери споглядали на нас обидвох, як на яких за-пашних. Хоружий звернувся до команданта і говорив йому по-нуса до касарні і бачу, що вже німецьки те, що я говорю по-е всі ті старшини, яких при-

бачив на барозі дівчину, ви-хдхулу на містка. Показалося, що вона божсвільна і батько вівзвинув її, не знаючи, що з нею робити.

Чен Укр. Галицької Армії.

СТРІЛЬЦЬКА МАТИ.

На могилі Стрільця сина Моциласа. На хресті горіла дівка. І в стражданнях всіх Христових Плітєваділа рік кроку. Що недавно тут диняся.

Пригадаю сонце ранку Золотого, Осинного, погідного: П-спів тут ховали.

А вквіт суми гучно грали Плен Краю Свободного. Пригадаю серце з болу Тут вродило.

Ліце співами вивалює: Зате сонце проміння! Над станиць наших синами В щасті снім купалося.

Минулося. Навіже Тут хмарам, Тут вкріплених двитярми. Ліни в Листопада тут динку Розмізати з могилами.

Пріх хрестом Стрільська Мати І ліни стоїть. А воленька і доля спить. Україна всь страждає. Стрільця свого вивідає. Що зброя вже нову тостить.

НА ЗЛОЧІВ

NEW YORK CITY